

„СОЦИАЛИСТЪ“
излиза въ Вторникъ и Петъкъ

Редакцията и Администра-
цията се намиратъ
въ СОФИЯ.

Неплатени писма не се
приематъ.

Ръкописи не се връщатъ

СОЦИАЛИСТЪ

ОРГАНЪ НА РАБОТНИЧЕСКАТА СОЦИАЛЪ-ДЕМОКРАТИЧЕСКА ПАРТИЯ.

Абонаментътъ се прѣдлагаща

За год. лева 10 —

„ 6 м. „ 5 —

„ 3 м. „ 2 50

За въ странство 14 лева

Единъ брой 10 ст.

За обявления се плаща по
15 ст. на редъ на 4 страни

LE SOCIALISTE

Organe du Parti Démocrate-socialiste des travailleurs bulgares

Adresse: Redaction
„SOCIALISTE“
Sophia.

DER SOZIALIST

Organ der bulgar. Sozialdemokratischen Arbeiterpartei

СКРЪБНА ВЪСТЪ!

Работническата социалъ-демократическа партия изгуби единъ отъ най добритѣ си дѣйци.

На 8-ий този мѣсець въ 7 часа сутриньта, въ най цвѣтущата си младежка възраст, се помина другарьтъ ни

НЕДЮ ХОХОРОВЪ

Смъртъта е причинена отъ прѣсванието на единъ отъ голѣмитѣ кръвоносни сѣдове, близо до сърдцето. Другарьтъ ни отъ много време страдаше отъ силенъ ревматизмъ и отъ обща тѣлесна слабостъ. Напоследъкъ той нѣколко пѣти се принуждаваше да търси помощта на болницата. Но всѣки пѣтъ неговото оздравяване бѣше само повърхностно. Той имаше нужда отъ по добъръ животъ, отъ по добри условия, за да се предварди отъ такава преждевременна смъртъ, причинена отъ слабостъ на организма му. Но тия условия той не притѣжаваше.

Недю Хохоровъ е синъ на единъ бѣденъ свѣщенникъ въ Сулина, на гърба на когото лѣжатъ нѣколко малки дѣца оставени и забравени отъ обществото. А въ какво положение се намира единъ бѣденъ баща, който трѣбва да се грижи за отхраняването и възпитанието на нѣколко малки човѣшки сѣщества, това добръ знаатъ милиони семейства, които испытватъ трънитѣ на буржуазната цивилизация. И тогава, когато едно паразитско малцинство има всичкитѣ сръдства за да живѣе охолень животъ и за да се предвардва отъ болѣститѣ на сиромашията, нашия другарь го сполѣте сѣдбата на всичкитѣ работници и онеправдани, които, оставени само на двѣтѣ си рѣцѣ, сѣ принудени да водятъ своята слаба борба за сѣществувание, борба на смъртъ съ най голѣмитѣ горчевини на живота. Какво можеше да направи той съ оная нищожна стипендия, която получаваше като студентъ и която едвали стига за покриване на най необходимитѣ сръдства за сѣществувание?

Кѣмъ това положение се присѣдини три мѣсечния затворъ, въ който го хвърли Стамболовъ за една статия въ в. „ДРУГАРЪ“. Два зимни мѣсеци, въ едно твърдо влажно време той лѣжа въ една мръсна стая на V софийски полицейски участъкъ. Тука ревматизма и общата му слабостъ още повече се усилиха; още арестуванъ, трѣбваше да се премѣсти въ болницата, пазень постоянно съ часови. Тоя затворъ е главната причина за твърдѣ ранната му смъртъ. Кръвожадниятъ Стамболовъ ни отнесе трета жертва!

Другарю! ще си спомняме ний, винаги ще си спомняме за твоята мъченическа смъртъ въ великата борба, що твойтѣ другари, останали слѣдъ тебе, водятъ противъ мизернитѣ условия, верѣдъ които ти, пленень съ неудържими пориви за дѣятелностъ и още твърдѣ младъ, биде лишенъ отъ своя животъ.

Да! Недю Хохоровъ бѣше единъ отъ най дѣятелнитѣ, най преданнитѣ, интеллигентни и енергични дѣйци на социалъ-демократическата партия. Отъ ранна възраст той се посвѣти на онова движение, което прѣзъ планини и морета, вълнува умоветѣ на милиони онеправдани човѣшки сѣщества. Като членъ-секретарь на Софийското работническо дружество „БРАТСТВО“, като членъ-касиеръ на студентческата група, съ своитѣ лични качества и съ своята готовностъ да помогне на всѣкадѣ, гдѣто се почувствуваше нужда отъ неговата помощ, Недю Хохоровъ имаше съчувствието и обичьта на всичкитѣ си другари социалъ-демократи въ София.

Но починалия ни другарь се готвеше отъ сега нататакъ за една нова и по широка дѣятелностъ. Тѣзи година той навършваше третия курсъ по естественитѣ науки въ софийското Висше Училище. Той полагаше голѣми старания за добиване на единъ по голѣмъ запасъ отъ знания. Благодарение на своето твърдо желание, той още отъ ученическия си столъ можа да добие необходимитѣ приготовления по нѣмския и французски язици за да се ползува отъ богатата западно-европейска литература, а особено оная по историята и политическата економия. Той се готвеше за да бѣде колкото се може по полезенъ на работническата партия.

Преждевременната смъртъ го грабна изъ между насъ; тя лиши нашата партия отъ една млада и крѣпка сила, която общаваше единъ неуморимъ борець и защитникъ на работническата класа. Недю Хохоровъ умрѣ! Тѣзи крайно скръбна вѣстъ, като молния порази всичкитѣ му приятели и съмишленници, които не искаха и да повѣрватъ въ нейната истинностъ.

Вѣчна ти память, сѣщия ни другарю! Тѣзи память никога нѣма да угасне въ умоветѣ на твойтѣ многобройни приятели, въ умоветѣ на работническата социалистическа партия.

ПОКЛОНЪ НА ТВОЯ ПРАХЪ!

ПОКЛОНЪ НА ТВОЯТА ПРЕДАННОСТЪ!

ПОКЛОНЪ НА ТВОИТѣ МЛАДИ ГОДИНИ!

Отъ Сливенскитѣ ни другари.

Ний крайно съжалваме като не можаме да съобщимъ о време на всичкитѣ ни другари въ провинцията за загубата на починалия ни приятелъ, та да раздѣлимъ едновременно съ тѣхъ послѣдното *прощавай* къмъ Недю Хохоровъ.

Получи се и се прочете надъ гроба слѣдующата телеграмма отъ Сливенъ.

Прѣдайте най сардениитѣ и дълбоки наши соболъзновения за загубата на отличния другаръ Хохоровъ. Поклонъ на прасътъ му!
За другаритѣ: Бакаловъ.

Допълнителнитѣ избори

Януарий 22 отъ тѣзи година ще трѣбва да допълни 11 Септемврий отъ миналата година. Въ тоя день ще се избѣратъ още 20 души депутати, които ще трѣбва да бѣдатъ като протестъ противъ измѣната, извършена отъ болшинството на народното събрание къмъ интереситѣ на своитѣ избиратели. Въ 16 околии селени, запаятчи и работници ще трѣбва да гласуватъ за *демократията*, които ще туря тѣхнитѣ интереси по високо отъ волята на властующитѣ консерватори и отъ страхливостта, некадрността на тѣхнитѣ поддръжатели въ събранието.

Повечето отъ депутатитѣ, които се избраха на 11 Септемврий дадоха единъ хубавъ урокъ на своитѣ избиратели. Като хора, интереситѣ на които не сж сродени съ интереситѣ на работното население, тѣ извършиха не онова което сж обѣщали. Тѣ постѣгнаха въроломпо къмъ своитѣ избиратели, защото другоиче не можеха да направятъ. За да дойдатъ на власть, тѣ дадоха щедри обѣщания на работнитѣ граждани, но не за друго, а само за това, че имаха нужда отъ тѣхната *избирателна бюлетина*.

Ето урокътъ когото болшинството нагледно даде на народа: народнитѣ притѣпители и експлоататори както иматъ нужда отъ трудътъ и кисията на работнитѣ избиратели, така тѣ иматъ нужда и отъ тѣхната избирателна бюлетина. До гдѣто работницитѣ, селенитѣ и запаятчиитѣ не сж разбрали своитѣ интереси, до тогава тѣхната бюлетина ще служи противъ самитѣ тѣхъ.

Въ допълнителнитѣ избори на 22 т. м. избирателитѣ трѣбва да се възползватъ отъ тоя урокъ. Болшинството отъ Народното Събрание освѣпъ че не подобри тѣхното положение, по стовари върху гърба имъ тѣжкитѣ данъци, акцизитѣ и една скъпа и голѣма войска. Новитѣ избрани депутати трѣбва да бѣдатъ противъ това болшинство.

Нито въ една отъ околицитѣ, въ които ще станатъ допълнителнитѣ избори, социалистическата партиа не постави свои кандидати; нито въ една отъ тѣхъ избирателитѣ нѣма да бѣдатъ покани да гласуватъ за социалдемократията, единствената, която показва най добри пжтъ по който може да имъ се помогне. Но за това тѣ трѣбва хубаво да познаватъ хората, които си поставятъ кандидатурата за депутати. Искайте отъ тѣхъ една широка демократическа програма, по въ сжщото време искайте и гаранция, че това което тѣ обѣщаватъ, ще го изпълнятъ.

Между тия хора има мнозина такива, които ще се хвалятъ съ своята обичъ къмъ Руссия. Нека избирателитѣ знаятъ, че Руссия нѣма да имъ докара ония добрици, които тѣ самитѣ могатъ да си ги спечелятъ въ България. Русското правителство, което угнетява и мжи свой стомилionenъ народъ, още по малко ще се погрижи за българския народъ. Русскитѣ богаташи и лихвари, които правителството имъ

ги поддръжа, толкова милѣятъ за българскитѣ сиромаси и работници, колкото милѣятъ за своитѣ. Русското правителство се радваше, когато Стамболовъ колѣше и бѣсеше въ България. Не отдавна единъ правителственъ русски вѣстникъ пишеше, че Руссия не трѣба да помогне на робитѣ въ Турция, ако тя не може да изиграе за себе си пѣкоя важна полза. Българскитѣ избиратели, ний всички сме признателни къмъ великия русски народъ, който положи стохиленни жертви за свободата на България, но гражданитѣ не трѣбва да избѣратъ за депутати и трѣбва да бѣдатъ противъ всички ония храненици на руската държавна хазна, които не правятъ разлика между руския работенъ пародъ и руската тирания; тѣзи тирания отъ вѣкове го мжи, както турската тирания мжчеше българитѣ. Русския и българския народи сж брати, но тия два брата трѣбва да бѣдатъ както противъ Стамболовцината и консерваторцината въ България, така и противъ царизма и деспотизма въ Руссия.

Ония шарлатани, които искатъ съ признателнитѣ чувства на гражданитѣ къмъ руския народъ да направятъ услуга на русското правителство, сж врагове на свободата и интереситѣ на българския народъ, и избирателитѣ никога не трѣбва да ги избѣратъ за свои депутати.

Г. Г.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА

—Погребението на другарътъ Недю Хохоровъ стана на 9 т. м. Тѣлото му биде тържественно съпроводено до вѣчното му жилище. Въ идущия брой ще съобщимъ за това по подробно.

—**Захважжа ли вече да злоупотребяватъ и съ помощитѣ за Котелъ?** Прѣди двѣ недѣли въ редакцията ни се получи една телеграмма отъ Котелъ, съ която нѣколко граждани се оплакватъ отъ несправедливото раздаване на събранитѣ помощи. Тия помощи сж раздавали на богаташи, които и безъ това иматъ много. Не знаемъ дали министра Стоиловъ е обърналъ внимание на това оплакване, което е испратено до него.

Ний никакъ не се съмняваме, че голѣмата частъ отъ тия помощи ще сѣ отидѣтъ на своето мѣсто. Мнозина неканени има да се възползватъ отъ тѣхъ. За това ний канимъ Котленскитѣ граждани да искатъ точна смѣтка за паритѣ и разни помощи, които имъ се раздаватъ. Тия смѣтки трѣбва да се напечататъ за да види обществото какъ правителството и богатитѣ хора, които толкова се съвпиха да помогнатъ на изгорѣлий Котелъ сж раздали тия помощи: дали по голѣмата частъ отъ тѣхъ не сж отишли тамъ отъ гдѣто сж излѣзли т. е. въ джебовецѣ на голѣмичитѣ и богатичитѣ? Работния народъ трѣбва да знае своитѣ благодѣтели.

—**Въ единъ брой** редакторитѣ на в. *Свобода* расправятъ, че сж плакали, като майка за първородно дѣте, като видѣли своя съучастникъ въ бившитѣ разбойничества Кършовски съ изранено и избито лице отъ полицията. Наистина полицията на консерваторитѣ върши такива диви произволи, за които много отъ нейнитѣ представители би трѣбвало да лежатъ въ затворитѣ. Длъжностъ е на всѣки гражданинъ енергично да се застъпи противъ полицията. Но пита се: защо Стамболовъ вика противъ нея, и лѣе създи, когато полицията слѣдъ 18 Май върши такива престѣпления, които се вършиха отъ нея и преди 18 май? Нали Стамболовъ отъ патриотизмъ караше своята полиция да коли и да беси? Въесто да ржкоплѣска на полицейскитѣ произволи, Стамболовъ ги осъжда.

Така скъпо в. *Свобода*, като кани своитѣ абонати да ѝ заплащатъ редовно, казва че време е и у насъ да се поддръжа свободния и независимъ печатъ. Каква по голѣма шарлатания искате отъ оная, която се крие въ тия думи? Стамболовъ, най голѣмия гонителъ на независимия и свободенъ печатъ, иска сега неговото поддръжане. Не, ще кажемъ ний, свободния печатъ трѣбва да се поддръжа, но в. *Свобода* трѣбва да се ползува съ общото прѣзрѣние на всичкитѣ честни граждани.

Стамболовъ се бори за свобода и законность — не може да има по голѣма подигравка съ свободата. Като четемъ поздравителнитѣ телеграмми,

които в. *Свобода* печати въ нѣколко броя, дохожда ни на умъ, че всички ония на които Стамболовъ бѣше казалъ: „грабете и обогатявайте се както можете,“ сега го поздравляватъ като славенъ патриотъ. Но тѣхнитѣ поздравления нищо друго не доказватъ, освѣтъ това, че най развратнитѣ и грабителски елементи поддръжатъ и днесъ Стамболова, когато той води една мизерна, смѣшна и янлшъ опозиция за свобода и законность, както сж го поддръжали до 18 Май, когато той е тѣпквалъ тая сѣща свобода и законность.

—**Куртъ-Вунарския околийски началникъ** г. Поповъ ни испрати едно опровержение за това, че Сюлюманъ Ибишевъ, Молла Хюсеинъ и Ембие Х. Салиевъ не сж бити отъ полицията, както е съобщено въ телеграмитѣ имъ до редакцията на в. *Социалностъ*. Сюлюманъ Ибишевъ отъ с. Кликкадж билъ повиканъ отъ полицията на разследване по общ. избори на 4 Декемврий м. г. въ който изборъ той произвелъ скандалъ. Той не е билъ битъ, а стражара само го тласналъ по гърба, като му кззалъ: „вий сте причината да тренимъ конетѣ си подирѣ ви“. Той билъ представенъ на отчисление. Другитѣ нито сж бити, нито арестувани и че за всичкитѣ тѣжкитѣ донесения е причината прошепописеца Нв. Стайковъ.

Ний не можемъ да смѣтаме за вѣрно това съобщение. Ний имахме пълна вѣра въ нашия дописникъ. Нека околийския началникъ чрѣзъ съдъ се оправдае, ако той се смѣта за невиненъ въ тия побои. На неговитѣ опровержения чрѣзъ вѣстникитѣ не може да се има вѣра.

Отъ друга страна канимъ дописника ни да положи всички старания, за да се даде прилично наказание отъ общественото мнѣние на ония, които безъ никакво стѣснение смѣятъ да злоупотребяватъ съ властьта си и да нанасятъ най тежки оскърбления върху гражданитѣ.

—**Въ 25-26 броеве** на вѣстника ни стана една грѣшка въ антрефилето за главния учителъ въ Троянъ. Съобщението се отнаси до главния учителъ въ Тетевенъ, а не въ Троянъ.

ПОЛИЦЕЙСКИ ПОДВИЗИ.

„Моралната“ полиция на Г. Стоилова съ своя Съфийски Градоначалникъ Минко Радославовъ, продължава своитѣ подвизи противъ студентитѣ. Презъ дене-си въ време ованитѣ по посрѣщанieto на дядъ Цанкова и освободяването на П. Каравазова, единъ студентъ е протестиралъ противъ грубитѣ и произволни обноси на полицията, които по единъ вандалски начинъ искаше да распѣди гражданитѣ за да не правятъ своитѣ манифестации. За тѣзи доблестна постѣпка въпросния студентъ е билъ преслѣдванъ като разбойникъ и мимъ неговото началство сж искали да го арестуватъ като два пжти сж опитвали по насилственъ начинъ да го взематъ отъ улицата и го арестуватъ, по неуспѣли, защото другаритѣ му не допуснали това. Най-послѣ студента самъ се явилъ въ участъба, да узнае причината за която тѣй звѣрски го преслѣдватъ. Тукъ Градоначалникъ М. Радославовъ го посрѣщналъ по най грубъ, хамалски начинъ и го обругалъ най гнусно по адреса на другаритѣ му студенти, които така доблестно се бориха противъ тиранския режимъ и му дадоха възможность да носи полицейския мундиръ и да дѣрпа по 1000 л. на мѣсеца. Ний нѣма да цитираме тѣка думитѣ на г. Градоначалника, защото перото ни се отказва да пишѣ такива гнусотии, които може да искаже само единъ разбѣснѣлъ се отъ злоба полицейски, а още повече г. Радославовъ, извѣстенъ грубиянъ, бивши Стамболовъ Градоначалникъ, а сега Стоиловъ. Слѣдъ бѣсната си злоба, господинъ Градоначалника заповѣдалъ да арестуватъ студента въ една влажна и тъмна маза на IV частъкъ, гдѣто въ мръсотии отъ нужници, той престолялъ 24 часа, безъ да има сухо мѣсто гдѣ да си поделони главата. Слѣдъ това г. Радославовъ заповѣдалъ да го доведжтъ при него, като го накаралъ да подпише единъ актъ, съ който студента се уличавалъ въ нарушение общественни порядкъ и предводителствуване една тѣла отъ 1500 души. На това студента отказалъ да подпише такъвъ актъ, като казалъ Г-ну Радославовъ, че той не е предводителствувалъ никаква тѣла и въ нищо не е повиненъ. Въ иступление отъ този отказъ, г. Радославовъ наново го наругалъ и заплашвалъ, че ще изгние въ хумбата, ако не подпише. Студента находящъ се въ звѣрскитѣ ржцѣ на полицията и имеющъ предъ видъ истезанията, които ще послѣдватъ, съгласилъ се да подпише акта, само и само да се отърве отъ погѣтъ на полицията.

Но защо му е на г. Градоначалника този актъ? Да не мисли да обявява кръстоносенъ походъ на доблестнитѣ борци противъ тиранията,

на която до сега се явява представител? Малко сабуръ г. Радославовъ. Това не е работа за твоята овча глава. Не се закачай тамъ гдѣто не ти е работата, защото нѣма да харосашъ като учители си джелатъ Стамболовъ.

Ний цитаме: знаели Г. Стоиловъ, шефа на модерната полиция, за тѣзи некачествима постъпка на г. Радославова и ако знае, то каквомисли да направи за да въстанови поруганата отъ полицията студентческа честъ?

Ний високо протестираме противъ вандалскитѣ произволи на полицията и казимъ шефа ѝ да ѝ обуздай за да не блѣдемъ нѣкоги свидѣтели на нѣкой грозна расправа отъ страна на измъчениитѣ и узурпирани граждани и тѣзи младежь, които високо носи знамето на прогресса и свободата на народа.

Внимавайте господа управници, за да не се хапите послѣ гдѣто не ви стига.

Г. П.

Консерваторско --- чорбаджийска нетърпимостъ.

Вѣстникъ „Миръ“ проглуши свѣта съ своя „обструкционизмъ“. Въ нѣколко броя подъ редъ той постоянно се занимаваше съ нѣкакъвъ-си обструкционизмъ на меншеството въ каммарата, съ нѣкакъво-си побъркване на правилното функциониране на онова Народно Събрание, което се отличи съ пословичната си ялавоствъ и очевиднитѣ безакония на работното болшинство. Въ единъ брой на в. „Социалистъ“ азъ отговорихъ на тѣзи празни вайкани на в. „Миръ“, като твърдѣхъ, че болшинството е, което проявява обструкционизма въ каммарата.

Сега пъкъ ще укажъ на новопроявения обструкционизмъ въ провинцията отъ почитателитѣ на в. „Миръ“.

На 29-ий Декемврий гражданитѣ тукъ (Дрѣново) бѣхъ поканени на общо събрание, въ което щѣше да се държи скаска по дѣятелността на току що закритата сесия на 8-мото обикновено Нар. Събрание отъ другаритѣ ни Б. Луговъ. Прѣзъ денъ още се чу, че нѣкакви телеграмми били размѣнени между тугашнитѣ членове на фиктивния комитетъ на ефимерната „Народна Партия“ и Търновскій Окръж. Управителъ. Съвѣтъ билъ даденъ съ више, по какъвто и да е начинъ да се побърка на скаска. Това и направихъ индивидуалнитѣ отъ чорбаджийскій лагеръ.

Вечерта въ осемъ часъ бѣше се стекълъ много народъ и опрѣдѣлената стая въ училището бѣше прѣпълнена отъ любонитѣ граждани. Прѣди почващето на скаската въ стаята навлѣзохъ нѣколко личности отъ лагерта на чорбаджитѣ и искахъ да стане събранието живъ, понеже нѣмало достатъчно мѣсто вътрѣ. Това се отказа по простата причина, че бѣше вечерно и зимно врѣме. При прѣдлагането да се избере председателъ, чорбаджитѣ и тѣхнитѣ послушни мекерета проявихъ намѣрението си. Тѣ дигнахъ шумъ, не искахъ да чуятъ никого и настоявахъ на своето — да се избере тѣхенъ любимецъ за прѣседателъ. Самий прѣдложенъ отъ тѣхъ за прѣседателъ отказа, като каза, че не иска да бѣде на трапей, понеже болшинството го не ще. Прѣдложи се единъ другъ тѣхенъ човѣкъ, но и него не щѣхъ, понеже съ приемането му намѣрението имъ не щѣше да се изпълни. По едно врѣме болшинството имъ наддѣле и скаската се почна, по при всѣка дума на скаска се чувахъ думитѣ „долу оратора!“

Това бѣше скроено отъ рано и се казваше отъ нѣколко гърла на нѣколко пени размирици. Полицията прѣдставлявана отъ самий началникъ не можела да исквърли размирицитѣ, а и не бѣше пъкъ желателна саморасправата. Слѣдъ нѣколко опитвания да се въстанови тишината, събранието биде расурено и назначено за другий денъ прѣзъ децъ и на открито.

Ето, господа около в. „Миръ“, кои сж обструкциониститѣ, кѣдѣ се криятъ размирицитѣ! Това сте вий, това сж вашитѣ почитатели! Долу обструкциониститѣ! Долу размирицитѣ чорбаджии!

На утривъта (30-ий Декемврий) при стечението пакъ на голѣмо множество скаската се държа при абсолютна тишина, понеже размирицитѣ отсъствувахъ.

Дрѣново 1-ий Януар. 1895.

Л.

Италианскитѣ студенти

социалиетѣтъ профессоръ Енрико Ферри.

Прочутий Италиански профессоръ по криминалната философия и социалистически депутатъ Енрико Ферри, комуто бѣ запрѣтено по настояването на Крисии да чете своитѣ лекции въ университетъ Пиза, е отворилъ отъ нова година курсъ на лекции въ римскій университетъ. Около 500 души студенти бѣха се събрали въ университетското здание за да поздравитъ знаменития ученъ и да искажатъ по този начинъ своя протестъ противъ рѣшението на академическия съвѣтъ въ Пиза, който го бѣ изключилъ отъ университета поради неговитѣ политически убѣждения. Ферри е държалъ една блѣстяща рѣчь, въ която се докосналъ до политическото положение въ Италия, като е закачилъ рѣзко системата на управлението на Крисии. Студентитѣ, които бѣха попълнили залата, прекъсваха често лекцията съ бурни ржкоплѣскания и когато Ферри напустназалата, ржкоплѣсканията нѣмаха край. Студентитѣ испроводиха любимия си профессоръ до университетската площада, като продължаваха непрекъснато своитѣ овации. Тукъ си тѣ вспомниха, че официознитѣ вѣстници се бѣха отказали да помѣстятъ обявлени за лекцитѣ на Ферри и рѣшиха да направятъ една демонстрация предъ тѣхнитѣ редакции. Като стигнаха предъ редакциитѣ на „Трибуна“ и „Дийорнале“, тѣ оглушиха околността съ подевикване и викове: „Долу Крисии! Долу продажитѣ вѣстници!“ Полицията и тукъ се намѣси и затвори нѣколкоина студенти, обаче другаритѣ имъ протестираха предъ ректора на университетъ за намѣсата на полицията и ректорътъ веднага издѣйствува отъ градоначалството за освобождението на затворенитѣ.

S.

СМѢТКА ОТЪ ДЕПУТАТИТЪ

По инициативата на нашитѣ съмишленици въ Казанлъкъ свика се митингъ за да се иска смѣтка отъ Казанлъжскитѣ депутати за тѣхната дѣятелностъ въ Народното Събрание. На митинга се прие слѣдующата резолюция.

Резолюция

Днесъ 7 Януарий 1895 г. Казанлъжскитѣ граждани, събрали на митингъ въ помѣщението на Казанлъжката ученолюбива дружина „Некра“, за да чуятъ отчетъ отъ своитѣ прѣдставители по дѣятелността имъ въ Народното Събрание, като взеха прѣдъ видъ:

1) Че рѣчениитѣ народни прѣдставители не се явиха на митинга, за да дадатъ исканий отчетъ, макаръ и да имъ бѣше извѣстно желанието на тѣхнитѣ избиратели, както и събирането на митинга;

2) Че тѣхната дѣятелностъ въ туку-що миналата сесия на Народното Събрание не е съгласна съ програмата и съ обѣщанията имъ, съ които се явиха прѣдъ избирателитѣ си въ време на изборитѣ и че извършиха работи тъкмо противоположни на тая программа и на тия обѣщания и противни на народнитѣ интереси.

едногласно рѣшиха

И Исказватъ съжаление за гдѣто Казанлъжскитѣ народни прѣдставители г. г. М. Бояджиевъ,

Хр. Христовъ и Ив. Вазовъ, не се явиха да дадатъ отчетъ на избирателитѣ си споредъ както бѣха обѣщали:

II Осмѣдватъ повѣдението на тия прѣдставители, за гдѣто измѣниха на програмата си и изневѣриха на интереситѣ на своитѣ избиратели;

III Протестираатъ противъ новоприетия законъ за акцизитѣ, съ който се натоварва и безъ туй прѣтовареній български данъкоплатецъ и

IV Настоящата резолюция да се обнародва въ печата.

Прѣседателъ на бюрото:

К. Т. Возвелиевъ.

Секретаръ: Ст. Мирчевъ.

Ако и да биха се явили Казанлъжскитѣ депутати на митинга, каква смѣтка щѣха да дадатъ тѣ на своитѣ избиратели?

Но тѣ се отказватъ да дадатъ публично какъвто и да е отчетъ; тѣ съ презрѣние и мълчание се отнасятъ къмъ ония избиратели, които лѣгахъ за да спечелитъ избирателнитѣ имъ бюлетини.

Примѣрѣтъ на Казанлъжскитѣ, Дрѣновскитѣ и Ямболскитѣ избиратели трѣбва да се послѣдва въ цѣла България. Депутатитѣ на всѣкъдѣ публично трѣбва да се защитятъ!! Като се казватъ народни прѣдставители, какво сж направили за народа, за когото всѣки плачи?

Такива митинги сж отъ голѣма важностъ за политическото възпитание на маситѣ.

Конституцията и в. „Черно Море“

В. Черно Море бърза да се оправдае, че той не иска да прокарва „реакционнитѣ възгледи на консерваторитѣ“. Обаче статията му „върху причинитѣ на всичкитѣ политически бѣди у насъ“ е на лице и насъ малко ни тревожатъ възклицанията на тоя вѣстникъ, че, санкимъ, и ний сме изопачили писаното му и сме се възползували отъ ония искусства въ политиката, съ които с ползуватъ партизанитѣ. Ний нѣмаме интересъ да си служимъ съ срѣдствата на ниското партизанство. Сега ний ще се органичимъ да направимъ само едно малко запитване къмъ редактора му.

Г-нъ Бобчевскій казва, че не иска стѣснението на народнитѣ правдини, втора камара и т. н. Той е „за дѣлението на легислатурата у насъ, но поставено на чисто демократически начала“. Но тѣзи фраза сама по себе си още нищо не казва, тя може всѣкакъ да се разбере; оставена безъ нуждитѣ пояснения тя ще прилича на ония свободни избори, които в. Народенъ Приятелъ искаше да произведе съ помощта на сопата. Да се раздѣли законодателната властъ въ повече демократическа смисълъ, ще каже да се даде на народа право да взима непосредствено участие въ изработването поне на нѣкои закони. Така ли разбира в. Черно Море дѣлението на законодателната властъ?

Ний ще чакаме да ни отговори. Когато той разиска единъ такъвъ важенъ въпросъ, той ясно трѣбва да покаже какъ разбира неговото рѣшение. Иначе ний не можемъ да имаме вѣра въ думитѣ му, че той е привърженикъ на демократическитѣ начала.

КАЗИМИРЪ-ПЕРИЕ ПАДНА.

Сегашната социалистическа група въ Франция, още съ влизането си въ Събранието, обяви война на голѣмитѣ крадци отъ висшата финансова каста.

Казимиръ-Перие преди 6 мѣсеца биде избранъ като прѣседателъ на републиката отъ тая каста, отъ монархиститѣ, отъ всичкитѣ реакционери. Перие бѣше единъ классовъ президентъ на прогнивающия капиталистически строй. Неговото качвание на прѣседателското мѣсто бѣше знакъ за преслѣдване на социализма.

По той скоро биде принуденъ да си разбие главата въ цѣлата, която му поставиха голѣмитѣ крадци въ Франция.

Още слѣдъ избиранието за прѣседателъ, неговото депутатско мѣсто се изпразни и трѣбваше да се избере другъ. Той препоръча за кандидатъ на негово мѣсто единъ свой човѣкъ. Но радикалитѣ и социалиститѣ се съединили и отъ урнитѣ излѣзълъ единъ радикалъ. Перие на часа още изгуби своитѣ избиратели, които съ избиранието на единъ неговъ противникъ, изказаха бламъ противъ наследника на Сади Карно, бившия прѣседателъ.

Още повече той се компрометира, като по негово настоявание се осъди единъ социалистъ Жеро Ришаръ, на една година затворъ за гдѣто

го оскърбилъ чрезъ печата. Въ 13-ий парижски участъкъ се отваря вакантно мѣсто за депутатъ. Жеро Ришаръ въ затвора, а всичкитѣ социалисти отъ тоя участъкъ се съединяватъ и го избиратъ за депутатъ. Това бѣше вторий бламъ отъ народа противъ Казимиръ-Перие.

Но новитѣ раскрытия, които станаха за южната желѣзнопътна компания въ Франция, дадоха на Перие единъ такъвъ ханъ, когото той не можа да претълтне. Преди нѣколко години на Югъ се основа помѣнатата компания, която поиска щото отъ държавата да ѝ се дадѣтъ гаранции отъ 5% срѣщу акциитѣ ѝ. Биле пуснати всички срѣдства, за да се издѣйствува отъ министерството нужната помощъ. Въ това министерство министръ на общественитѣ сгради е билъ Рейналъ, единъ сътрудникъ и близъкъ приятель на Перие; противъ него сѣ испъкнали силни улики въ подкупничество и Събранието е рѣшило да бѣде подложенъ той на една испитателна комисия. По край него се компрометирва и цѣлото тогавашно министерство, съставено отъ хора, които сѣ дѣсната рѣка на Перие и най много сѣ спомогнали за неговото избирание; между тѣхъ е билъ Валдекъ-Руссо, който би билъ сега намѣстникъ на Перие, ако да не билъ се отказалъ, Шалемель Лакуръ, председателъ на сената, и Байхо, който сега лѣжи въ затвора за позорни престѣпления. Противъ цѣлата тая шайка и отъ сума крадци по паномското дѣло, сега депутати, социалиститѣ обявиха война и по този начинъ Перие видѣлъ, че всичкитѣ свѣтила, които го избрали и поддържатъ, немогатъ да защитятъ своята честь, а камо ли неговата.

Оставката му биде приета съ вѣсторъ отъ работницитѣ и социалистическата партия. Той изгуби председателското мѣсто въ републиката и съ това предизвѣсти, че слѣдъ него, въ недалечно бѣдѣще, иде и сгрумоисванието на цѣлия капиталистически строй.

ВЪНКАШНА ХРОНИКА.

Франция. Веднага слѣдъ даването отставка на Перие, сената и камарата се събрали въ Версаилъ, за да се избере новъ прѣдседателъ на републиката. Въ първото избирание най много гласове сѣ получили: Брисонъ радикалъ и единъ честенъ човѣкъ, 338 гл., Феликсъ Форъ—244 и Валдекъ Руссо—184. Но понеже за абсолютно болшинство сѣ биле потребни 395 гласа, прѣстѣпи се къмъ второ избирание. Валдекъ Руссо обяви на всички депутати, че се отказва въ полза на Фора. Резултатитѣ на втория изборъ: Феликсъ Форъ—430 гласа, Андри Бриссонъ—361 гл., разни други гласове 9. На втория изборъ сѣ присъжествуваха 801 човѣка, и за абсолютното болшинство сѣ биле потребни 401 гласа.

И така всичкитѣ реакционери се съединили за да избератъ за прѣдседателъ Феликсъ Фора. Социалиститѣ, съ исключение на нѣколко свои другари отъ наречената революционна социалистическа партия, сѣ гласували за Бриссона.

Едвамъ името на Феликсъ Фора, като прѣдседателъ на Републиката се произнесе, всички социалисти отправятъ силни протести. Чуватъ се викове отъ тѣхна страна: „Долу прѣдседателя на дѣсницата! Долу реакцията! Въ Мазасъ! Долу прѣдседателя на Конго! Нищожници, разбойници, крадци!“

Въ време на гласуването сѣ станали слѣдущитѣ случки: поименно викатъ социалиститѣ Тусень; той слуша бюлетината си съ викътъ: „да живѣе социалъзма!“ Призоваватъ послѣ Аве. Но този става на своя столъ и вика: „Не гласувамъ! Долу прѣдседателството!“ Дохожда по редъ името на Жеро Ришара. На бързо името му се прѣминава. Но въ продължение на десетъ минути изборитѣ сѣ спрѣли. „Ами Жеро Ришара защо не го викате? вика социалиститѣ Самба. Вашия изборъ е фалшифицирантъ“; „заповѣдайте да застрелятъ Ришаръ,“ вика Жоресъ подигравателно на прѣдседателя на Събранието. „Жеро Ришаръ има повече право да бѣде тука, отъ колкото вий“ и т. н.

Слѣдъ провъзгласяване Фора за прѣдседателъ, социалистическата демократическа група издава единъ манифестъ къмъ страната. „Достатъчно е на народа, казва се въ него, да знае, че Феликсъ Форъ се избра, за да прикрие съ своята неизвѣстность политиката на клерикализма и капитализма... Тия (реакционеритѣ) прѣдпочитатъ една отчаена война противъ демокрацията, съ рискъ да загъснятъ за нѣкое врѣме още, чрезъ своята прѣстѣпна упоритость, дѣлото на обществената реформа, съ нетърпение очаквана отъ страна. Тѣ искатъ война,—ще я иматъ.

Да живѣе социалистическата република!“

Отговоренъ-редакторъ Ангелъ Ив. Гюзелевъ

Социалистическа побѣда въ Италия. При всичкитѣ официални и неофициални гонения, социализма си пробива пътъ навсѣкѣдъ въ народната срѣда. Една официална депеша отъ Италия гласи:

При вторитѣ избори въ IV-ий избирателенъ участъкъ въ Палермо, избранъ е билъ Гарибалди Боско, който бѣ осъденъ отъ военнитѣ власти на 8 години затворъ.

Нашитѣ читатели помнятъ, че Гарибалди Боско е извѣстний социалистически агитаторъ въ Сицилия, който въ едно късо време бѣ успѣлъ да организува до 300,000 селени работници. Когато Крисии завърлува въ Италия и устрои своитѣ военни сѣдилища, Гарибалди Боско бѣ привлеченъ като обвиняемъ въ бунтовничество и осъденъ на 8 години затворъ.

Никакви стѣснителни мѣрки, никакви гонения не можтъ спря вече тържественний вървежъ на социализма.

РАБОТНИЧЕСКИ ИНСПЕКТОРЪ.

— На 9 т. м. работницитѣ словослагатели въ печатницата на „Либералния Клубъ“ въ София на брой около 30 души, напуснали работата си, защото не сѣ имъ заплатили отъ 6 мѣсеца врѣме. Тая е вече третя стачка на словослагателитѣ въ София, отъ когато се е основалъ тѣхния синдикатъ. Тѣ сѣ разбрали вече, че ако искатъ щото господаритѣ да бѣдатъ по справедливи къмъ тѣхъ, трѣбва да имъ противопоставятъ сила, а не молби. Но единъ пътъ рѣшено да правятъ стачки за защита на своитѣ интереси, тѣ трѣбва съ всички сили да подкрѣпятъ своя синдикатъ, защото синдиката е тѣхния баща, тѣхна майка, когато тѣ се намиратъ въ нужда.

Г. Дръ Радославовъ, тоя явлънъ демократъ, като главний акционеръ въ горния печатница, и не помислилъ даже да удовлетвори напусналитѣ работници, ами писалъ по разни градове за да си достави други. Нека словослагателитѣ видятъ, че тоя човѣкъ, който иска да управлява България, е единъ отъ най голѣмитѣ врагове на работническитѣ интереси. Ний канимъ всичкитѣ словослагатели отъ провинцията, щото никой отъ тѣхъ да не се отзове на поканата отъ господаритѣ на „Либералния Клубъ“, защото тѣ ще повредятъ на своитѣ другари въ София. Нека тѣ бѣдатъ сговорни, защото нѣма по голѣмъ врагъ на работницитѣ, освѣнъ тѣхната несговорность.

— Никакъвъ срамъ имать голѣмитѣ. Работникътъ Широ Коевъ по заповѣдъ работи въ кѣщата на г. Коритаровъ, портеръ на софийската гара, като се отдѣля отъ работата си по желѣзницата. Отъ сѣщия този Коритаровъ работникътъ Коевъ става 6 мѣсеца отъ какъ иска да му се заплатятъ дължимитѣ 55 л., за които той е работилъ на станцията, но негова милость не му дава. Г. Коритаровъ е твърдѣ умразенъ на работницитѣ по това, че задържалъ заплатитѣ имъ за да урежда свои частни работи.

РАЗНИ

Знайно е че въ Англия отдавна нѣма вълци, въ Германия сѣщо сѣ почти истрѣбени, но има страни въ които той още върлува, като напримѣръ въ Польша, Руссия, въ балканскитѣ страни и т. н. Обаче въ повечето мѣста се полагатъ всевъзможни усилия за неговото истрѣбване. Така напримѣръ въ Франция вече се предвижда края на неговото царство. Спорѣдъ „Вѣстникъ на французското министерство на земледѣлнето“, излиза че отъ Януарий 1892 до 1893 сѣ били убити 6 стари вълци, 164 срѣдни, 157 млади, всичко 327 вълка съ награда за всички 23,580 франка. До като пъкъ преди десетъ години т. е. презъ 1883. г. сѣ били убити всичко 1316 вълка съ награда 104,450 франка. Явно е че вълцитѣ намаляватъ значително, на което помага и доста значителното възнаграждение. Най скѣпо се плаща убиванието на една вълчица, около 200 франка, тѣй като нейното убивание е придружено съ най голѣми опасности. За среденъ вълкъ 150 франка и за малкъ 40 фр.

Като балканска страна у насъ вълкътъ е особено распространенъ, по до колкото ни е извѣстно никакви мѣрки не сѣ вземвани за неговото истрѣбване. А вредата отъ него е доста значителна. Всѣка година съ стотини овци ставатъ жертва на тоя звѣръ, па не само овцетѣ: вълкътъ е толкова распространенъ у насъ щото въ голѣма зима не рѣдко и самия човѣкъ е ставалъ жертва

на него. Малко ли войници сѣ загинали, когато пуснати въ отпускъ по Януарскитѣ студове, въ мѣсто домашното огнище, сѣ бивали расѣсвани отъ звѣра. Издѣненъ отъ вълцитѣ! Ето единъ дрѣсенъ примѣръ. Преди четири дена въ София бѣдо надолзи почти всичкитѣ бащи на слугинитѣ околнитѣ села, защото не далечъ отъ едно село кога бѣше падналъ голѣмия свѣтъ, били нахренени парцали рокля и др. остатъци отъ облекъта исплашени дошли да се научатъ, кое момиче е станало жертва. Излѣзло че то е било едно момиче побѣгнало отъ господаритѣ си, и само побрало пътъ къмъ селото...

Но ще рѣчете, отъ какви ли хищници вѣтъгли у насъ селянина, та да не вѣгли и отъ вълка?

Въ Лондонския антропологически институтъ е билъ направенъ опитъ за измѣрванието силъ и дължината на членоветѣ у мъжетѣ и женитѣ. Излѣзло че отъ 100 души здрави мъже 51 сѣ били по силни въ дѣсната си рѣка, 33 въ лѣвата и 17 еднакво въ двѣтѣ. Отъ 100 жени 47 въ дѣсната, 24 въ лѣвата и 29 и въ двѣтѣ еднакво. Слѣдъ измѣрванието на дължината излѣзло изобщо дѣсния кракъ е по дългъ отъ лѣвия, до като пъкъ лѣвата рѣка по дълга отъ дѣсния кракъ. Само въ четири случаи се указало дѣсния кракъ и дѣсната рѣка да сѣ по дълги.

Всичко това е вслѣдствие на разнитѣ занятия изъ хората.

ОБЯВЛЕНИЯ.

АНТЕКА БЪЛГАРИЯ въ градъ Пловдивъ търговски ученикъ съ петокласно образование или практикантъ. За споразумѣние до притежателя Викторъ Терзиянъ.

3-1-5

ОБЯВЛЕНИЕ

Второто издание на „Народенъ Календаръ“ скоро ще излѣзи отъ печатъ. То е значително преработено и направено по интересно отъ първото.

Отъ издателитѣ.

Материалистическото разбиране на историята.

отъ

К. Добруджану — Герее.

София, Печатница „Напрѣдъкъ“. Цѣна 15 ст. Тази малка брошура излага основнитѣ пачала на социалистическото учение. Тя заслужава вниманието, както на всичкитѣ ни другари, които я нѣматъ, така и на нашитѣ противници, които критикуватъ социализма, безъ да го разбиратъ.

БЖДЖЩЕТО ЦАРСТВО.

КНИЖКА ЗА НАРОДА.

ПРЕВЕЛЪ

Г. БАКАЛОВЪ.

Цѣна 25 стотинки.

Адресъ: Печатница „Напрѣдъкъ“ — София.

ТЪРСЯТЪ СЕ. Въ печатницата „Напрѣдъкъ“ има нуждѣ отъ 3—4 души добри словослагатели; желаетѣ да постѣпятъ, нека се отнесжтъ направо до управлението.

Поправка. Въ 28 брой по погрѣшка е съобщено, че суммата отпусната за орденитѣ е 300000 л., вмѣсто 30000.

Печатница „Напрѣдъкъ“ — София